

hvis man er socialdemokrat, foretrækker at trække i hælene på Clinton frem for på Bush, men det var altså den amerikanske præsident og Amerika, man traskede i hælene på i begge tilfælde, fordi man blev opfordret af USA til at reagere på basis af den manglende efterlevelse af 687 og 678.

Vi reagerede med de samme argumenter, som man gjorde i 1998, så når hr. Mogens Lykkes toft vender tilbage og får gennemført sin undersøgelse, må han huske at tage 1998-situationen og alle de begrundelser, der blev givet dengang, med.

Og det var jo ikke bare tilfældigt, for det, der kunne være sket efter 2003, hvis vi havde dropet det, var, at våbeninspektørerne som sædvanlig havde fået dårligere vilkår:

Kl. 20:41

Husk nu: Våbeninspektørerne skulle ikke finde våben. Det er jo en misforståelse; det var Saddam Hussein, der skulle fremlægge dem. Det har aldrig været sagt, at Blix skulle rende rundt og være Sherlock Holmes og finde våbnene, men Saddam Hussein skulle samarbejde med ham og godtgøre, at våbnene var ødelagt.

Man kunne have trukket sig tilbage i marts 2003 og sagt: O.k., så glemmer vi alt om det, for Frankrig vil ikke være med, som de i øvrigt heller ikke ville i 1998, Rusland vil ikke være med, som de i øvrigt heller ikke ville i 1998, og Kina vil ikke være med, som de i øvrigt heller ikke ville i 1998. Det var præcis den samme forskel i Europa, vi splittede ikke Europa, vi nedprioriterede ikke Europa anderledes end i 1998. Det var de samme lande i Europa, der var imod i 1998, som dem, der var imod i 2003, og det samme var tilfældet i Norden.

Der er det jo altså min opfattelse – og det er der jo ingen af os der kan få bevist længere – at hvis vi nu havde trukket os tilbage, var vi kommet i den situation, at Saddam Hussein kunne have åndet lettet op, for så var det ikke blevet afsløret, at han ikke havde masseødelæggelsesvåben. Han var ikke interesseret i at afsløre, at han ikke havde dem. Man har jo tænkt længe over, hvorfor manden dog ikke afleverede alle beviserne på, at han ikke havde dem. Men hvis han havde afleveret dem, havde det været en papirtiger. Så havde folk i det kurdiske område og dem, han kaldte sumparaberne i shiaområderne, jo vidst, at han ikke havde de våben, og så havde udviklingen være anderledes for ham.

Der var også sket det, at nabolandene jo ikke havde vidst, om han havde dem eller ej, hvis

man havde trukket sig tilbage. Da vi i sin tid undersøgte sagen, og det var jo ikke noget, vi gjorde helt tilfældigt, talte jeg både med Kuwait og Saudi-Arabien, og det ene sted sagde de, at han havde dem og ville bruge dem mod nabolandene, og det andet sted sagde de, at han nok ikke havde dem. Så usikker var verden.

Her i Folketinget var der også stor usikkerhed. Hr. Mogens Lykkes toft sagde den 14. november 2002: Vi er jo enige om, at det har været alt for længe at sikre, at Irak afvikler sine masseødelæggelsesvåben. Og vi havde f.eks. hr. Frank Jensen, der ved andenbehandlingen den 21. marts 2003 sagde: Jeg er ikke tvivl om, at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben. Har de så også stået og løjet?

I 1999 skete der det, at Enhedslisten – og det må man jo rose dem for, de har været på bolden hele tiden – foreslog, at da der nu ikke skete noget i 1998, som hr. Mogens Lykkes toft rigtigt sagde, skulle man ophæve Folketingets samtykke fra 1998. Og hvad svarede udenrigsministeren så? Han svarede, og det var jeg helt enig i:

Der gik ikke mange måneder, efter at FN's generalsekretær, Kofi Annan, i 1998 havde indgået aftalen med Irak om fri adgang til alle våbenproduktionsfaciliteter, før Saddam Hussein igen begyndte at lege gemmeleg med det internationale samfund, først i august, så i oktober, igen i november og december.

Det var hr. Niels Helveg Petersen, der sagde det i Folketinget i anledning af Enhedslistens forslag. Han sluttede med at sige, at målet var helt entydigt: Fuld irakisk opfyldelse af forpligtelserne i resolution 687.

Så hvordan skulle vi have opfundet det, hvis vi ikke havde lært det af hr. Niels Helveg Petersen? Han er jo en klog mand. Og vi støttede det jo også. Så det vil sige, at det havde gentaget sig i 2003: Man havde trukket sig tilbage, og så var våbeninspektørerne som så ofte før blevet smidt ud, det skete jo i 1998. Derfor ville hr. Niels Helveg Petersen i 1999 med rette ikke ophæve myndigheden.

Jeg er lidt træt af den her mistænkeliggørelse af os, fordi vi gør det samme, som de andre gjorde i 1998, men som ikke passede i 2003. Jeg er fuldstændig enig med hr. Mogens Lykkes toft med hensyn til Colin Powell, og det er også derfor, at jeg er forundret over mistænkeliggørelsen af os andre. Det er fuldstændig rigtigt, at Colin Powell var meget vred over det, han blev udsat for, men hvordan kan hr. Mogens Lykkes toft forestille sig, at jeg skulle sidde inde med en viden,